Ч. 227 (15.038). Львів, четвер 13. жовтня 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 248-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . . 15.00 „
піврічно . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Уряд Закарп. України вислав свого представника на переговори у Комарні.

ПАТ ПОВІДОМЛЯЄ: ЧЛЕНА УРЯДУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ БАЧИНСЬКОГО УПОВАЖНЕНО ДО УЧАСТИ У ПЕРЕГОВОРАХ В КОМАРНІ.

ЩЕ ВЧОРА ДІСТАЛИ МИ ВІСТКУ, ЩО МІНІСТР ДЛЯ ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ПРИ ПРАСЬКОМУ УРЯДІ ПАРКАНІЙ ВИХАВ ТЕЖ НА ПЕРЕГОВОРИ ДО КОМАРНА.

—

Переговори у справі границі між Закарп. Україною та Словаччиною.

ЯК ПОДАЄ ПАТ, УРЯД ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ВИДЕЛЕГУВАВ МІНІСТРА ФЕНЦИКА ДО ПЕРЕГОВОРІВ НАД УСТІЙНЕННЯМ ГРАНИЦІ ЗІ СЛОВАЧЧИНОЮ.

Сутички на пограниччі між Мадярщиною та Закарпатською Україною і Словаччиною.

Райтер повідомляє з Праги, що на пограниччі Мадярщини зі Закарпаттям і Словаччиною щораз то частіше доходить до сутичок мадярського населення з жандармерією та поліцією. На одній малій станції 40 озброєних людей заатакувало чеський поїзд двох з них згинуло.

—

Щоб розбити Росію, чи щоб знищити українців?!

„...Ніколи не вийдемо з заворожевого кола немочі, як довго будемо оперувати формулами, що кажуть про остаточну полагоду польсько-української проблеми. Творити такі формули розмірно легко, але — на жаль — у практиці злова річ. Особливо, коли одна зі сторін, та покривджена, може (слушно, чи неслушно — у це не входжу) підозрівати, що гарно сформульовані формули — це тактичний викрут, без реальної вартости. Що в теперішньому часі прийде з того, що висловимось якнайбільш ентузіястично за самостійністю України по Кавказ, коли у справах розмірно дрібних, але у тих, що торкаються нашого стану посідання, будемо кермуватися готентотською мораллю? Чи — бачучи, що в отих щоденних справах не кермуємось міркуваннями про спільні інтереси у дальшій будуччині, але загумінковими мотивами, опертими на тісному національному егоїзмі, — не звернуться до нас із закидом, що радо жертвуємо заглобівські Нідерлянди, бо це нас нічого не коштує?..." (Леон Василевський, „За шляхи порозуміння", „Бюлетин П.-У." ч. 2. за грудень 1932).

Львів, 12. жовтня 1938.

Нічого й пригадувати стару відому правду, як то психіка, світогляд та політичні рецепти імць пана Заглоби з половини XVII. століття втішаються густими рядами звеличників і наслідувачів ще у першій половині XX. століття. Між безсмертними винаходами, що їх опатентував ґеній Заглоби, є теж манія роздаровувати Нідерлянди. Був час, коли дійсно кожний поляк, який хотів заманіфестувати свою прихильність для українців, казав про свої симпатії для української самостійности над Дніпром і готовість воскрешувати українцям Наддніпрянську Україну. Про актуальні українські справи над Дністром, про такі дрібнички, як нижче шкільництво, університет, самоуправа, право до свобідного купна землі, участь української інтелігенції в бюрократичному апараті, справедливе буджетування видатків на українські цілі і т. д. і т. д. — ні чичирк. Навіть такий публіцист на безперечно більшу мірку й особисто людина дуже чесна, як пок. Стпічинський, — і той писав у щоденнику „Глос Правди" безпосередньо після травневого перевороту палкі передові статті про необхідність самостійної України, але в пізнішому десятилітті, аж до своєї смерти, ні своєю діяльністю у соймі ні публіцистичною працею не виявив ніякого зацікавлення для дійсности скромних 6-ти міліонів українців у Польщі. Заглобово-нідерляндський підхід до української проблеми був у декого з поляків такий сильний, що вони просто казали: за ціну спільного польсько-українського походу проти большевиків ви, у-

країнці, маєте зректися своїх претенсій у Галичині й Волині. Щоб не було непорозумінь: під отим „зреченням претенсій“ ніхто з польських патріотів, які в той спосіб ставили справу, і в тямці не мав якихсь евентуальних територіяльно-політичних вимог українців, тільки культурно-освітні та господарські права. Єдиною внутрішньо-політичною концесією для українців малаб бути тільки зовнішня фірма без внутрішнього змісту: адже саме на цьому полягав „прометеїзм“ та „українофільство“ всієї концепції і практичної системи п. Юзевського.

Зацитований вгорі поклик пок. Леона Васілевського до його земляків, щоб відмовились від метод заглобівської дипльоматії, вказує на те, що у вищих інтелектуальних колах польської публіцистики вже кілька літ тому прийшло під цим оглядом протверезіння. Почала здобувати собі право громадянства думка, що без полагоди річей „малих“ не може бути мови про полагоду річей „великих“, іншими словами, що без зміни внутрішньої національної політики не можна казати про спільні виступи у політиці закордонній. Виступив на арену польської публіцистики цілий гурт діячів, які почали шукати „спільної мови“ саме не в отих імперіяльно-стратосферичних плянах, а в оцінці актуальної внутрішньої ситуації. З історичної перспективи безумовно і концепція „нормалізації“ в її первісному задумі зродилася з розуміння конечности такої направи польсько-українських відносин унутрі польської держави, яка моглаб стати передумовою спільними силами розвязувати найбільшу проблему і поляків і українців: розбити російський державний моноліт на дальшу низку національних держав. Деякі польські діячі станули взагалі на становищі, що українську справу треба полагодити позитивно, при помочі конструктивної політики, без огляду на закордонно політичні концепції (П. Борковський, Лось). Думка, що можна повторити 1920. рік з отим станом, який тоді панував на галицько-волинських землях, зовсім відпала, бо немов автоматично насовувався висновок, що й успіх такого другого походу на Київ мусів би бути такий сам.

Трагедія польських прометейців, які не з любови до українців, тільки з добре зрозумілого польського державного інтересу вважають за річ необхідну, щоб розпалась Росія та повстала самостійна Україна, та сама, що і трагедія української політичної думки, яка висунула на перше місце протисовітські гасла, сподіваючись дістати швидко також реальні умовини для їх політичної реалізації. „Ножиці“, що розхилились між польською внутрішньою та закордонною політикою, віддалювали однаково польське громадянство від прометейської концепції, як і створювали на українському етнічному терені найбільш податливий грунт для настроїв діяметрально протилежних і всякій польсько-українській злагоді і всякому спільному походові на схід.

Співпраця закарпатських українців зі словаками у німецькому насвітленні.

Обговорюючи у передовій статті переговори у Комарні, віденська „Ноє Фрає Прессе“ пише:

„В Комарні йдуть переговори над сповненням мадярських національних вимог. Згідно з мінхенськими постановами Словаччину заступають там чехо-словаки й українці. Треба надіятись, що ці переговори відбуватимуться в такому дусі, що й у Берліні і, що вони ведуть до тієї мети, яку принято в Мінхені: достосувати кордони до національних відносин і до бажання народів у цій важній частині кітловини Дунаю“.

„Ноє Фрає Прессе“ підкреслює:

„Посли й сенатори зі Закарпатської Укр... ни звернулись до словацького прем'єра з ... зі Тіса з домаганням, щ Закарпатська Укр... зажадає таких самих прав, що й Слова... себто повної автономії. Як відомо, ... тономія була забезпечена конституцією ... ровими договорами, але українці досі не ... мали її“.

Дальше обговорено правні гарантії ... жерменського договору для меншин та ... жне положення українців і словаків у ... рішній Чехословаччині.

Коли у Судетах не буде плебісциту.
Мадярщина зрезиґнує з плебісциту у Словаччині й на Закарпатській Україні?

Кореспондент офіціозу „Фелькішер Беобахтер“ повідомляє з Комарна, що мадяри домагаються такої самої розвязки питання розмежування з Чехословаччиною, яку приймуть у Судетах. Виходить, що домагання плебісциту у Словаччині й на Закарпатті залежить від того, чи відбудеться плебісцит у Судетах.

—o—

Кандидати УНДО на послів

(Комунікат).

Окр. 61. **ТЕРНОПІЛЬ, ЗБАРАЖ, СКАЛАТ — Василь Болюх,** рільник, б. посол.

Окр. 62. **ЗОЛОЧІВ, КАМІНКА СТРУМИЛОВА, РАДЕХІВ, БРОДИ — д-р Степан Біляк,** адвокат, б. посол.

Окр. 63. **БЕРЕЖАНИ, ПЕРЕМИШЛЯНИ, ЗБОРІВ — Дмитро Великанович,** ем. управитель школи, б. посол.

Окр. 64. **БУЧАЧ, ТЕРЕБОВЛЯ, ПІДГАЙЦІ — Володимир Целевич,** б. посол.

Окр. 65. **ЧОРТКІВ, КОПИЧИНЦІ, БОРЩІВ, ЗАЛІЩИКИ — д-р Степан Баран,** адвокат у Тернополі, б. посол.

Окр. 66. **СТАНИСЛАВІВ, ТОВМАЧ, НАДВІРНА — д-р Іван Волянський,** адвокат у Станиславові, представник Української Народньої Обнови (УНО), б. посол.

Окр. 67. **КОЛОМИЯ, ГОРОДЕНКА, СНЯТИН, КОСІВ — д-р Гриць Ганкевич,** адвокат у Снятині.

Окр. 68. **КАЛУШ, РОГАТИН, ДОЛИНА — Зиновій Пеленський,** кооператор, б. посол.

Окр. 69. **СТРИЙ, ЖИДАЧІВ, БІБРКА — д-р Павло Лисяк,** адвокат у Журавні.

Окр. 72. **ЛЬВІВ-ПОВІТ, ГОРОДОК, МОСТИСЬКА — Василь Мудрий,** голова УНДО, б. посол.

Окр. 73. **СОКАЛЬ, ЖОВКВА, РАВА РУСЬКА, ЛЮБАЧІВ — д-р Роман Перфецький,** адвокат, б. посол.

Окр. 74. **ПЕРЕМИШЛЬ, ЯРОСЛАВ, ЯВОРІВ, м-р Степан Ярема Навроцький,** адвокат у Перемишлі.

Окр. 75. **ДРОГОБИЧ, РУДКИ — д-р Степан Витвицький,** адвокат у Дрогобичі, б. посол.

Окр. 76. **САМБІР, ДОБРОМИЛЬ, ТУРКА** [illegible] **— Іларій Тарнавський,** селянин з Бикова, пов. Самбір.

Окр. 77. **СЯНІК, ЛІСЬКО, КОРОСНО — Олександер Гладишовський,** — рільник, із Тискової, пов. Лісько.

Якою уявляється нам американська Україна?

(Декілька думок з приводу викладу д-ра Луки Мишуги у Відні).

Цю статтю містимо зі значним опізненням через напал іншого актуального матеріялу. — **Ред.**

Відень, кінець вересня 1938.

Зараз після одержання вістки, що проф. Іван Боберський та д-р Лука Мишуга прибули на короткий побут до Відня, я як голова тутешньої філії Українського Національного Обеднання (УНО) подбав у порозумінні з представником Союзу Українців Німеччини (СУН), радником д-ром Тарновецьким, про те, щоб привитати гостей на ширших сходинах української громади. Правда — надто легко зробити це нам не довелося. Певність щодо прибуття д-ра Мишуги ми мали щойно у вівторок 20. IX. пополудні, а тут скликувати сходини треба було зараз на черговий день, в середу 21. IX., бо від четверга аж до неділі ввесь Відень мав бути внаслідок воєнних вправ воздушної оборони вповні затемнений, так, що про товариські сходини в такому часі не могло бути й мови. Та все таки за неціліх 24 години спільними зусиллями членів виділу виготовлено і розіслано стільки запрошень, що в середу на викладі нашого гостя зза океану простора саля Українського Клюбу при Банкгассе 1 була вже в 8. год. увечорі наповнена битком.

Після того, як я, отворивши сходини, пошанував обидвох наших гостей відповідною промовою, а публика привитала їх рясними оплесками, д-р Мишуга почав свій виклад про життя української еміграції в Америці.

В першу чергу він указав на те, що життя кожного українського середовища, де воно і не булоб, витворює все одні й ті самі українські проблеми та питання — очевидно з їх необхідними ріжницями, залежними власне від даного місця. І тимто якщо ми, українці, не розуміємо себе взаїмно, то лиш тому, що не задаємо собі труду прослїджувати й основно пізнавати те, що і як у кожнім нашім національнім середовищі твориться, бо нам здається, що для нас те все і без основнішого прослідження самозрозуміла

річ. А тимчасом приклад чужих дослідників показує, з якою основністю та з яким просто науковим матеріялом звикла нині світова преса підходити до української справи, доказуючи таким чином її неабияку вагу і ріжнобічність. Отже ясно, що інформативні виклади про наші поодинокі середовища для нас самих і саме нині незвичайно цінні й потрібні, оскільки вони спираються на дійсності безумовно правдивих фактів. „Бо й найгарніша фраза — казав промовець — не має найменшої вартости там, де йде про намічення фактів, що їх можна би в цілості і в кожному часі провірити. Провірити на те, щоб нація здала собі справу з того, що є в нас резервуаром і джерелом сил у народі і як оці сили використати та їх опанувати".

І підкресливши отак необхідність пізнавати себе самих при помочі найповажнішого досліду нашого власного життя, промовець перейшов до властивої теми свого реферату. А саме до того, якто наша еміграція за океаном змогла розкрити Новому Світові здобутки рідної, української культури.

Тут в обсяг його помічень та міркувань увійшли всі важніші ділянки нашої творчости на землі Вашингтона: мистецтво, преса й фільма, характер і праця молодого українського покоління та його досягнення в наукових установах, далі роля церкви в українськім житті за океаном і накінець організації економічної самопомочі, зясовані при допомозі міродатних статистичних дат, політична пропаганда та робітнича справа. І коли прелеґент, переходячи отак від одної ділянки до другої, намічував скрізь позитивні моменти і здобутки, то у свідомости його слухачів зарисовувався щораз чіткіше циловид того, що ми тут називаємо американською Україною. І неодин з нас добув щойно після того викладу ясний погляд на неї... Дійсно: Ми, українці, мало знаємо себе і про себе і то саме про те, що виявляє наше життєтворче хотіння і творчу силу!

От нпр. — якщо мова про плекання мистецтва в наших братів за океаном — творча праця і досягнення таких першорядних мистців у нас, як у ділянці музики Олександер Кошиць, Михайло Гайворонський, Роман Придаткевич, Печеніга-Углицький та інші. Ті, зусиллям яких завдячуємо стільки наших мистецьких успіхів по лінії спопуляризування української музики та українського співу на американськім ґрунті. Але хіба у нас лиш у цій ділянці пропамятні діла? А от вам світової слави різьбар-мистець Архипенко, з творів якого референт видвигнув передовсім речі національного змісту, як ось його подоби Шевченка, Франка та Володимира Великого, при чому малюнок подоби цього останнього прелеґент показав слухачам у репродукції, поміщеній недавно в амер. „Свободі". І цікаво і мило було нашим слухачам дізнатися про те, що в Клівленді одна частина т. зв. Культурного Городу є українська, і що саме там стоять три згадані Архипенкові мистецькі твори. Таксамо, як з великим зацікавленням слухала авдиторія інформацій промовця про наші останні фільми в Америці — як ось „Маруся" та „Запорожець за Дунаєм" — і про звязану з ними працю в користь нашого народнього мистецтва, що так знаменно виявляється в українських народніх танках, строях, піснях та звичаях.

А ще особливу присугу нашому мистецтву робить українська молодь в Америці, коли при відповідних нагодах — особливо з нагоди святочних виступів або демонстраційних походів — убирається в народні строї, виступає з українськими піснями в радіо і на концертах, добуває значних успіхів у вищих школах (high school) університетах і спортових клюбах та використовує всюди нагоду говорити чужинцеві про Україну. І казав нам гість багато про самостійність української молоді в Америці та про її привязання до рідної землі, хоч вона її ніколи не бачила. І згадував він про наші видання в англійській мові, м. ін. і про призначений для молоді додаток до „Свободи" „Ukrainian Weekly", що помістив досі стільки найцінніщого матеріялу для поширення знання української літератури й культури — між іншими переклади з Шевченка, Франка, Лесі Українки, Коцюбинського, Куліша та інших. А мені тут приходить на думку наша молодь в европейських центрах української еміграції, духовість якої теж домагаласьб щонайдбайливішого плекання її власними батьками та доцільного національного проводу саме по лінії любови свого... Отак побажатиб, щоб наша американська молодь була водно світлим прикладом для всієї української еміграції!

А коли мова про нашу церкву в Америці, то д-р Мишуга в чіткім протиставленні до тих, що намагаються представляти нам ту церкву як вогнище ненастанної боротьби, підкреслив у неї її моральну і національну силу. І діяльність її вважає позитивною та додатньою навіть і тоді, коли брати під увагу принагідні конфлікти, бо такі конфлікти в церковних відносинах є в усіх народів в Америці чимось звичайним. Отак і в цій ділянці маємо за океаном цілі ряди неструджених робітників національної справи, і цю свою основну тезу прелеґент пояснював та підтверджував цікавими прикладами зі щоденного життя, які його виклад робили для слухачів щораз цікавішим.

Торкаючись економічної ділянки, промовець накреслив короткими, але важливими рисами та при допомозі дуже для нас цінних статистичних дат образ праці та досягнень наших братів за океаном на тому полі, гідних з кожного погляду нашої уваги. Бо як виходило з усіх заподань промовця, то тут зазначується успіх, який, якщо приглянутися ближче, можна означити великою сумою приватного і громадянського українського майна. А на це наше національне, тяжким і невтомним трудом здобуте майно складається праця всіх: наших робітників у копальнях і фабриках, гросерників, кушнірів і погребників з одної та професіоналістів — адвокатів, лікарів, аптикарів, учителів та інших з другої сторони. Далі обговорив промовець значіння наших запомогових організацій — зокремаж розповів нам про велику моральну й національну силу та працю Українського Національного Союзу, нашої найстаршої і найбільшої народньої установи в Америці.

Словом: картина того всього, що ми почули від нашого гостя, це процес могутнього відродження української еміграції і процес поступенного завойовування зовсім нових позицій у заокеанськім світі, навіть наперекір тому, що українська еміграція там з усіх наймолодша!

Про все те говорив наш промовець легко, прозоро і частенько з погідним гумором, мов би перескакуючи від одної теми до одної, і мов би оттак собі, тоном свобідної гутірки, та проте з кожного погляду цікаво і по лінії провідної думки: ознайомити слухачів з фактичною дійсністю українського життя за океаном. І от та дійсність, та наша американська Україна, є животворним забором наших змагань — справжньою твердинею нації за морем

* * *

Це вже було 11,45 вночі, і виклад тягнувся довше ніж дві години, та проте запитам не було кінця, і була небезпека, що той виклад д-ра Мишуги продовжиться до самого ранку... Отакто і за ввесь час побуту нашого гостя у Відні розмови і в тіснішім кружку знайомих та принагідних інтерпелянтів не переривались. Бо тепер до них, ще і з огляду на те, що д-р Мишуга всім цим разом відвідати всі важніші середовища нашої еміґрації в Европі, а крім них і Закарпаття — було багато-багато.

І отак попрощали ми нашого дорогого гостя з почуванням у душі, що всього ми собі таки не сказали... І тому: До побачення якнайскорше!

Д-р Остап Грицай.

Доля політичної еміґрації в Чехії.

З Праги наспівають вістки, що чеський уряд розважує справу ліквідації дуже численної на території Чехії політичної еміґрації. Політичних еміґрантів у Чехії нараховують на 700.000 душ. Найчисленніша там жидівська еміґрація, що походить з Німеччини, б. Австрії, Мадярщини та Румунії. Друга по числу — німецька політична еміґрація, тобто противники націонал-соціялістичного режиму; з австро-німецьких політичних еміґрантів є ще в Чехії значне число соціял-демократів, що підняли були повстання проти Дольфуса та деякі католики, що втекли сюди перед „аншлюсом". Третя числом — російська політична еміґрація. Четверта національна ґрупа — українська політична еміґрація, до якої треба зарахувати останки б. вояків УГА. Є ще дрібні гурти кавказьких, мадярських, польських і навіть італійських та еспанських політичних втікачів, що найшли були там пристановище і працю, вичікуючи на зміну політичних відносин у рідних країнах. Тепер чехи задумують зробити перегляд цілої тої маси чужинців. Тих, що здобули вже чеське громадянство, а ці мають досить засобів прожитку, залишать; інших хочуть від себе „випросити", мотивуючи це фактом, що в нових обставинах самі чехи збідніли, багато їх утратило працю, а всі вільні варстати праці мають дістати чеські утікачі з Судетів та тих частин Словаччини, які мають забрати мадяри

Поворот Петра Певного?

Варшава, 10. жовтня 1938.

Вістка про можливий поворот призабутого вже **Петі Певного** до активної політики з посольським мандатом у руках, що її оце видобуваємо з поінформованих польських джерел, викличе безумовно свого роду сензацію.

Довідаємося про це за день-два, бож 13. ц. м. опублікують листи кандидатів на послів. Пан Певний, якого і свої і чужі давно були відіслали до неславної історії, назвавши його карієру [illegible] кінченою, таки, як кажуть, повернеться до своєї ролі і то не як український посол, але як [illegible] волинського ОЗОН-у (?) Не знати ще сьогодні, скільки правди в цій інформації. Одно певне: **з мандатом, чи без нього, Певний стане знову довіреною людиною, кого треба і поведе свою „нову" акцію в терені.**

—o—

Д-р Гелчинський — кандидат на маршала нового сенату.

Варшава, 10. жовтня 1938.

В політичних колах Варшави курсує близька правди поголоска, що найповажнішим кандидатом на становище маршала нового сенату є д-р **Броніслав Гелчинський,** президент Найвищого Адміністраційного Трибуналу, б. шеф кабінету президента держави, один з найрухливіших організаторів акції, що її називають від деякого часу „маршом на креси".

Д-р Гелчинський є, як відомо, урядуючим першим заступником голови „Т-ва Розвою Східних Земель" і останніми часами сильно ангажується в ріжні „кресові" імпрези, головно ж в протиукраїнських відчитах у Варшаві, [illegible]

Говорить, що кандидатуру през. Гелчинського висунув ніхто інший, лише дотеперішній маршал сенату Пристор, що буде змушений — як кажуть — поділити долю свого товариша по кріслі сойму п. Славека.

Саме на днях д-р Гелчинський вручив маршалові Присторові почесний диплом з нагоди 5-річча його головування в Т-ві Розв. [illegible] Земель.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Субота 1 (13) жовтня 1888.

ЗМІНА НАМІСНИКА ГАЛИЧИНИ.

Галицького намісника Филипа Залеського іменували міністром для Галичини, а на становище намісника „мав бути іменований“ — як писало „Діло“ — гр. Казимир Бадені, б. делеґат намісництва у Кракові. Про нього „Діло писало:

„Намісником Галичини має стати гр. Казимир Бадені, особа добре знана краківським колам, але не менше й руському загалові. Він належав досі до краківської партії і, як то кажуть, „дурх дік унд дін“ ішов з нею і в справах загально краєвих і в руській. Навіть як урядовець, делеґат намісництва в Кракові, він намагався стояти на боці станчиківської партії... В соймі в руських справах завжди голосував зі станьчиками проти уступок для русинів, між іншим і проти окремої руської гімназії в Перемишлі, хоча його брат Станислав голосував за нею. Чи вибір гр. Баденього значить те саме, що скріплення впливів несимпатичної в краю партії краківських панів — покаже будуччина.“

ЮВИЛЕЙ ХРЕЩЕННЯ РУСИ У ЛЬВОВІ.

У звідомленні з засідання сойму:

„Під кінець краєвий маршалок доручив відчитати по руськи і по польськи письмо митрополита Сембратовича з повідомленням, що нині (13-го н. ст. жовтня) відбуватисьме у св. Юра торжество ювилею хрещення Руси. З тієї причини — заявив маршалок — в суботу не буде соймового засідання.“

Переговори у Комарні.

ДОМАГАННЯ МАДЯРЩИНИ.

З переговорів у Комарні спрецизувалися остаточно домагання Мадярщини та основи, на яких вона ці домагання поставила. Мадярщина домагається для мадярів у Чехословаччині таких самих прав, які здобули для себе судетські німці та шлеські поляки і хоче домагатись їх анальоґічним способом.

Мадяри домагаються, щоб прилучити до Мадярщини території, замешкані мадярами. Зворот цих територій мав би відбутись на анальоґіних умовинах, як зворот Судетів та Заользанського Шлеська; а саме: словаки мають лишити ненарушеними воєнні укріплення, промислові заведення та залізничий табор.

ЧИ ЛИШЕ ТЕРИТОРІЇ ЗАСЕЛЕНІ МАДЯРАМИ?

Домагання Мадярщини далеко більші, ніж це може видатись з її „скромного та справедливого“ становища. Вона домагається „справедливих прав“ для всіх народів Чехословаччини; ці права можуть вони осягнути тільки плебісцитом. 1918-19 роки — мовляв — несправедливо рішили цю справу — тепер треба цю помилку направити, треба створити сильні основи під дальшу конструктивну працю.

НИНІ СИТУАЦІЯ ВИЯСНИТЬСЯ?

Переговори в Комарні йдуть дальше у приязному дусі. Мадярщина спрецизувала вже остаточно своє становище, але чеська та словацька делеґація ще не виснила свого відношення до мадярських вимог.

Предсідник словацької делеґації д-р Тісо заявив журналістам: „Ніколи не бавлюся в пророка, бо це рисковне. Маю надію, що завтра остаточно ситуація вияснить та, що переговори доведуть до позитивних вислідів“.

КОМУНІКАТ.

У Комарні оголосили ось такий урядовий комунікат:

Чеські та мадярські експерти відбули перед полуднем 2-годинну розмову. В годині 15-ій відбули обі делеґації пленарне засідання, що тривало 1 годину і 15 мінут. Найближче їх засідання відбудеться в 12-ій вполудне. До того часу обі делеґації порозуміються безпосередньо зі своїми урядами.

Побожні бажання мадярського політика.

Заступник голови обєднаних мадярських партій у Чехословаччині Ярош заявив представникові ПАТ-а у Комарні, що „карпатоукраїнський край“ звязаний з Мадярщиною від господарським і геополітичним оглядом, тому бажанням було6, щоб ця спільнота дістала і політичну форму.

З природи і життя.

Таємниці крови.

Одною з найцінніших тканок нашого тіла є кров. Кров — має дуже велике значіння для життя живої істоти: вона розносить кровоносними судинами віджвичий газ кисень і допроваджує його до кожної, найменшої навіть клітини організму. З нею по цілім організмі йдуть віджвичі соки, які вбирає кормовий провід. До неї дістаються теж витворені спеціяльними органами тіла гормони, що регулюють і кермують проявами організму (розвиток, ріст, переміна матерії тощо).

СКЛАД КРОВИ.

Кров складається з плинної частини осоча, де завішені сталі складники крови, себто червоні та білі тільця крови і плитки крови. Червоні тільця крови це дуже маленькі кружки, промір пересічно на 7—12 тисячних міліметра. Головним їх складником є червоний барвник гемогльобіна, в якій находиться залізо. Червоні тільця крови своєю гемогльобіною присвоюють собі у легенях кисень і несуть до клітин організму, де його віддають.

У здорової людини знаходиться пересічно 5 мілюнів червоних тілець крови в однім кубічнім міліметрі крови (в мужчини), а в жінки коло 4 і пів міл. тілець крови. Білі тільця крови є більші, їх промір доходить до 80 тисячних міліметра. Вони наче поліція в організмі, що полює на бактерії, які дістаються до крови. Їх є к. 6—8 тисяч в однім кубічнім міліметрі.

КРОВ — ДЗЕРКАЛОМ ЗДОРОВЛЯ.

Склад крови зміняється безупинно навіть у здорової людини. По їжі кров є інакша ніж натще, кров випочатої людини поводиться інакше ніж втомленої. Таксамо соняшна купіль, їзда літаком чи безсонна ніч — все це викликує зміни в образі крови. Зміняється головно число і вигляд білих тілець крови. При виснажливих недугах маліє число червоних тілець крови. У багатьох недугах появляються в крові отрути, що їх продукують хороботворчі бактерії і ріжні субстанції, що їх витворює організм боронячись перед бактеріями (протиотрути — антитоксини).

Все це має вплив на вигляд та якість крови. Через те сьогодні лікарі так часто досліджують кров для пізнання недугу. При помочі сильно побільшальних мікроскопів, складних метод барвлення крови та бактерій, хемічних аналіз, штучних годівель хороботворчих заразків та ін., досліджують спеціялісти бактеріольоги краплини крови недужого і в той спосіб помагають лікареві зорієнтуватися в ході недуги та її лікуванні.

Не всі зміни у крові може розсліджувати наша наука. Деяких змін вона не всилі розпізнати навіть найбільш скомплікованими методами, — їх можна лише здогадуватись.

Холодний піт.

Хто був у великій небезпеці, той може відчув на своїй шкірі як облив його холодний піт, хоча тоді не було гаряче. Деякі дослідники вияснюють це явище кажучи, що воно атавізм (перейшло по далеких предках). Знаємо, що деякі хижаки нерадо живляться трупами. Первісній людині було нелегко порадити собі в боротьбі з хижаками. Коли такий хижак заскочив безборонну людину, що її обороною був лише дрючок чи камінь, тоді шанси людини в тій нерівній боротьбі були дуже малі. Втеча була також недоцільна, бо хижак легко дожене людину.

Тому людина в безвихідній ситуації, тратила звичайно притомність і падала на землю. Шкіра чоловіка вкривалася потом і ставала холодна, а нерухоме тіло було подібне до трупа. Коли звір був не дуже голодний, тоді лишав у спокою таку мало принадну „падлину". Це ще трапляється і тепер, як це гарно описано в народній казці про Клима, Максима і їх пригоду з медведем.

Згадана прикмета людини була для неї часто останнім ратунком в критичній ситуації. Хоч вона нині позбавлена свого первісного значіння, всеж заховалася від тисячі поколінь до наших часів.

Коли їш — не розмовляй.

В їдальнях багатьох інтернатів та дитячих літніх кольоній на чужині можна часто побачити напис: „Коли їсте, будьте глухі та німі". Цей напис пригадує, що їда це важний фізіольогічний акт, підчас якого треба мовчати, бо з причини анатомічної будови горішніх віддихових доріг та кормового проводу ці дві функції рівночасно неможливі.

Горло є тим місцем де перехрещується стовп повітря, що з носа йде до дишниці і далі до легенів, з другої сторони спожитий корм мандрує з рота до горла і через 35—40 цм. довгий пролик йде до шлунка. Коли їмо, мягке піднебіння підіймається догори і відділює від заду носову ямину від горла. Коли-ж проковтнемо поживу, тоді піднебіння знов опадає і повітря пливе до легенів. Коли проковтуємо, у тім моменті, коли кусень страви чи ковток рідкої поживи до горла, пересувається язик до заду і своєю насадою прикриває вхід до горлянки і дальших віддихових доріг. Тому звичайно людина не захлинається, не втягне куся поживи з повітрям до легенів. Коли-ж серед їжі людина говорить і починає кашляти та душитися, то частинки їжі дісталися до віддихових доріг (горлянка, дишниця, озяви (бронхи) і легені). Через подразнення слизної болони віддихових доріг починає особа кашляти і викидає заблукані частинки їжі з віддихових доріг.

Однак не все так легко вдається уникнути шкідливих наслідків розмови з їжею в роті. Часом кусники страви спадають глибоко до легенів, затримуються там і зачинають розкладатися, гнити. У тому місці, де кусень страви гниє, він нищить слизну болону дишниці чи озявів (бронхів) і це може довести до т. зв. захлинового запалення легенів, а навіть до гнояка (абсцес) легенів.

Таксамо втягнена до легенів страва може заткати озяву (бронх) — руру що допроваджує до легеня повітря і людина вмирає нагло від удушення.

Згадані нещасні випадки трапляються часто пиякам та хворим непритомним, в яких нормально не допливає повітря до легенів. Тому дуже часто хворі непритомні, у сплячці, нервово хворі з пораженням піднебіння чи язиком, вмирають на захлинове запалення легенів.

Пияки захлинаються часто тому, що вони залюбки при столі розмовляють, один другого часто не чує і старається другого перекричати. Крім того у пянкому стані слизні болони горла стають менше вразливі і тоді легко захлинутись.

Тимто не слід говорити, коли їжа находиться в роті і треба на це звертати увагу дітям, щоб пізніше не доводилось стукати їм пястуком в карк, як це у нас роблять, коли такий балакун захлинеться.

Валерія Дудкевич: „ГОЛУБИЙ ХРЕСТ". З [illegible] мовою Віктора Андрієвського. Накладом [illegible] ним. Львів 1938, ст. 88.

Ця гарненько видана книжка присвячена обороні домашніх тварин, що в нас, серед таких умов життя, зазнають не кращої долі [illegible] люди, часто засуджені на працю, що перевисшає їх сили, на голод, злидні і знущання. Перше місце між ними займає кінь, між якими є [illegible] працюють по 18 годин на добу, за [illegible] пси і коти, серед яких є теж бездомні [illegible] рі і волокити без захисту над головою [illegible] легіони добре випашених дармоїдів [illegible] охорони тварин, від імени якого авторка [illegible] ла свою книжечку, має за символ „Голубий хрест" символ віри і помочі. Воно [illegible] сноване в Англії більш як 100 років тому [illegible] простягає свою опіку на ввесь тваринний [illegible] виключаючи деяких хижаків. У згаданій [illegible] ці знаходимо окремий розділ присвячений [illegible] хам, далі тваринам „недоціненим" [illegible] ним, таким як риби, раки, деякі [illegible] ки, жаби, лилики, кертиці, павуки, [illegible] лики, навіть щурі, які в деяких [illegible] магають людині (у копальнях [illegible] фою). Останній розділ присвячений [illegible] Авторка користується численними [illegible] Святого Письма та індійських книг [illegible] теж ріжними прикладами з життя [illegible] бре і погано поводяться з тваринами [illegible] прикрашена ілюстраціями.

ВУСА ТА БОРОДА.

В багатьох тварин вуса становлять додатковий чуттєвий орган. Для людини вуса та борода не мають жадного значіння навіть як охорона перед холодом. Під шкірою лиця скривається густа сітка кровоносних судин; через неї кружляє кров, огріває лице і хоронить його від морозу. Учасники підбігунових околиць, що мають бороду, примушені її голити, найшовшись в холодній смузі, бо на великім морозі пара, що виходить з уст осідає на бороді і замерзаючи, заміняє бороду на ледову бриду, що не тільки не огріває, але навіть прохолоджує лице.

Вуси та борода — характеристичні для мужчини і вважались давніше за ознаки мужеськости. Тимто ще й тепер у деяких народів борода втішається великою повагою, головно на Сході, а мусулмани присягають навіть „на бороду Магомета".

Борода в Европі вже давніше почала зникати, зате вуса ще донедавна вважали прикрасою мужеського лиця. Ще недавно в німецькому війську старшинам не вільно було голити вусів. Жартом казали, що вусатого старшину вважають певнішим оборонцем батьківщини.

Природно, що та мужеська оздоба лиця не має впливу на ступінь воєнних прикмет; ось нпр. вусів не мали такі „боги війни" як Юлій Цезар, Олександер Македонський, Наполеон ані... Жанна д' Арк.

Виселили православних священиків.

Варшава, 10. жовтня 1938.

Адміністраційна влада на Холмщині й Підляшші зажадала знов від кількох православних священиків, які там дотепер ще залишилися, щоб негайно покинули свої парохії. М. ін. останніми днями повітовий староста в Замості Сохапський виселив о. Спиридона Лазуку, галичанина, правосл. пароха в селі Сідлиськах, що перебув кільканацять років у згаданій місцевости, втішаючись опінією одного з найльояльніших духовників.

Виселеному з с. Кобилян на Підляшші о. Іванові Яцюкові доручило повітове старостово Білій таке письмо:

Starosta powiatowy bialski.
L. B. 5/38/38.

Biala Podlaska, dnia 24. września 1938.

Do
Duchownego Prawosławnego
Jaciuka Jana
Proboszcza Parafji Prawosł.
w Kobylanach.

Wobec tego, że Ministerstwo W. R. i O. Publ. wystąpiło z wnioskiem do Metropolity o przeniesienie Księdza, wzywam Księdza Proboszcza do opuszczenia parafji prawosławnej w Kobylanach w przeciągu m-ca od dnia otrzymania niniejszego wezwania, a to pod rygorem zastosowania art. 8 przepisów, wprowadzających prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. № 60, poz. 573 z roku 1932).

Starosta powiatowy bialski:
(—) D-r Mieczysław Lutman.

Слід зазначити, що о. Іван Яцюк станув 10. ц. м. перед городським судом у Пішацу як обвинувачений зі ст. 170 к. к.

Виселені священики прибувають до консисторії у Варшаві шукати якогось захисту.

Фа-ський.

Подвійна валюта в Судетах:
німецька марка та чеська корона.

Марш. Ґерінґ, як виконавець 4-літнього пляну, підписав декрет, який вводить від 11. ц. м. до Судетів марку як урядову валюту. Корона залишиться як леґальний виміннний засіб.

Курс корони устійнено на 12 фенігів.

НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА НА ЧЕСЬКОМУ ШЛЕСЬКУ.

Німецькі війська заняли гульчинський і біловецький повіт. У віддалі кілька кільометрів від Моравської Острави в Пертковичах над Одрою і в Свинові є вже німецькі повзи та відділи війська. В звязку з цим в понеділок в год. 8. рано відїхав зі Свинова останній чеський поїзд в напрямі Праги. Рівночасно міністерство комунікації в Празі урухомило залізничу сполуку Праги з Моравією та Шлеськом через Берно—Клеву—Калін.

РАДІОВИСИЛЬНЯ У МОРАВСЬКІЙ ОСТРАВІ В НІМЕЦЬКИХ РУКАХ.

Чеська радіовисильня Моравської Острави, положена на захід від Одри коло Шенборну перейшла в руки німців. У понеділок пополудні прилучили її до бреслявської радіовисильні.

—o—

Хто буде президентом Чехословаччини: Беран, Буковський чи Батя?

У політичних колах Праги широко обговорюють справу кандидатур на президента держави.

Аґрарії висвигають свого провідника д-ра Берана та інші партії виступають проти нього як проти германофіла. Господарські кола підтримують кандидатуру фабриканта обуви Баті. Голова „Сокола" мін. Буковський кандидує також — його кандидатура символізує тенденцію до національної концентрації.

Як змінилосось наше відношення до льотерії.

За час останніх літ відношення загалу населення до Клясової Льотерії перейшло основну еволюцію. Безпосередньо по війні, коли справа не була ще законно упорядкована, до льотерії ставились досить з недовірям, багато осіб не могло погодитись з фактом, що можливість великої вигри за малу ціну не крие в собі якогось „чуда", що вона оперта на звичайній торговельній калькуляції, не творить ніякої неймовірности.

Покутували ще досвіди ріжного роду давніх фантових льотерій, в яких головних вигр, у формі меблів, самоходів і т. д. з засади ніхто не виґравав.

Однак згодом почало змінюватись переконання, що Державна Льотерія — це імпреза зовсім відмінної категорії, та що вона забезпечує стопроцентово істинування можливостей, які жертвує грачам. Щораз більше осіб почало виґравати менші або більші суми, не були це вже особи „леґендарні", кожний майже хто не виграв сам, мав принаймні серед своїх знайомих когось, хто виграв на льотерії. Щораз ширше розходились вістки про людей, котрі завдяки вигрі на льотерії, зміняли зовсім свою життєву стопу, закладали великі підприємства, збільшували кількакратно виграні суми.

З другого боку в самій льотерії зайшла згодом ціла низка змін. Внаслідок зроблених з року на рік досвідів, уведено щораз нові уліпшення, достосовано плян до загальних побажань грачів, побільшено до максимум можливости грачів, завдяки чому польська льотерія стала зразком для багатьох подібних імпрез закордоном. Усі ті чинники зробили те, що тепер льотерія має серед суспільности велику популярність.

Можна ствердити без перебільшення, що так у столиці, як і на провінції нема родини, де хтось не грав би на льотерії. В бюрах і фабриках робітники купують до спілки льоси — це поява загальна і відома. Багато осіб не тільки грає самостійно, але також належить часто до кількох „спілок", щоб побільшити свої можливости вигри. В кожному родинному буджеті находиться, залежно від можливости, більший або менший видаток на льотерійний льос. Купно льосу стало попросту звичкою і необхідною потребою. Досвід деяких льотерій виказав, що вже на кілька днів перед тягненням забракло льосів. Тож нічого дивного, що в колектурах панує вже оживлений рух у звязку з тягненням І. кляси 43-ої Льотерії, що починається дня 19-го ц. м.

В автономній словацькій державі.

РОЗМІЩЕННЯ МІНІСТЕРСТВ.

Словацька рада міністрів рішила вчора розмістити поодинокі міністерства ось як: Президія ради міністрів та міністерство внутрішніх справ в губернаторській палаті; міністерства: справедливости, суспільної опіки та здоровля. — в будинку окружного суду; міністерство — освіти — в будинку кураторії, мін. комунікації у будинку залізничої дирекції, мін. господарки — у будинку виділу публичних робіт.

Рада міністрів буде збиратись у кожний понеділок.

Своїм урядовим органом узнав новий уряд щоденник „Урядне Новіни".

Для оборони інтересів національних меншин Словаччини, утворено національні секції: мадярську та німецьку.

УРЯДОВА МОВА СЛОВАЧЧИНИ.

Словацька рада міністрів рішила, що урядовою мовою автономної Словаччини є виключно словацька мова; винятки можливі лише за спеціяльним дорученням влади. Комунікат підкреслює, що це рішення у нічім не нарушує прав національних меншин

ГРОМАДЯНСЬКІ КОМІТЕТИ.

У Братиславі утворився під проводом проф. Сідора центральний громадянський комітет, якого завданням є втягнути до співпраці у боротьбі за словацькі права, ширші громадянські кола. Крім того повстає багато льокальних комітетів, що мають посередничити між адміністраційною владою та населенням. Комітети слідкуватимуть за діяльністю усіх урядів (військових та цивільних) та, у випадку шкідливої діяльности давніших урядовців, звернутися до центрального комітету, щоб він поробив відповідні заходи в уряді

ПОЛІТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ СЛОВАЦЬКИХ НІМЦІВ.

На місце розвязаної недавно карпато-німецької партії, що співпрацювала з Генляйном, утворили нову партію словацьких німців „Дойче Партай". Її затвердив уже словацький уряд. Вчора уладила ця партія велику маніфестацію, в якій взяло участь 5.000 німців. Промовці та маніфестанти **висловили словацькому урядові подяку за його прихильність до німецької меншини у Словаччині.**

БОЛЬШЕВИЦЬКА ПРЕСА АТАКУЄ АВТОНОМІЧНУ СЛОВАЧЧИНУ.

Большевицька преса завзято накидується на новий словацький уряд, який — мовляв — становить „перемогу фашистів". Зокрема обурює большевиків, що словацький уряд наказав розвязати комуністичні організації.

—o—

ЧИ ДІЙДЕ ДО МИТНОЇ УНІЇ МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І ЧЕХІЄЮ?

В офіційних колах Праги заперечують вістку, яку подавала останніми часами европейська преса, що Німеччина заключила митну унію з Чехо-Словаччиною. Заперечують також вістку одного англійського щоденника, який інформував, будьтоби Німеччина на берлінській конференції запропонувала чеській делеґації митну унію. Крім того у Празі пригадують, що сама Німеччина заперечила ці вістки.

—o—

6,000.000 ФРАНЦУСЬКИХ КОМБАТАНТІВ ДОМАГАЄТЬСЯ ПОНАДПАРТІЙНОГО „УРЯДУ НАЦІОНАЛЬНОГО СПАСЕННЯ".

Голова унії французьких б. комбатантів полк. Анрі Пішо зложив пресі заяву такого змісту: 6,000.000 б. комбатантів домагається сильного уряду з людей, що стоять понад партіями і не оглядаються на вибори. Такий уряд мусить мати широкі повновласти щонайменше на 1 рік. Якщо теперішній парлямент на це не погодиться, його треба розвязати.

—o—

З ЕСПАНІЇ ВЕРНЕТЬСЯ 12.000 ІТАЛІЙСЬКИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ.

З Бурґосу повідомляють офіційно, що тепер виїде з Еспанії разом коло 12.000 італійських добровольців.

—o—

Японський десант під Кантоном.

ЗАГРОЖУЄ ЗАЛІЗНИЧУ СПОЛУКУ КИТАЮ З ГОНКОНОМ.

В середу в год. 4.30 причалили перші японські частини в заливі Біяс, де стоїть на якорі 60 японських транспортовців. Вони мають мабуть перервати залізницю з Гонкону (брит. кольонії) до Кантону.

Як відомо, цією лінією йшли головні військові транспорти для Китаю. Перетинаючи її та займаючи Кантон, японці сподіються зломити опір Китаю.

ЯПОНІЯ ВІДІТНЕ КИТАЄВІ ПОСТАЧАННЯ ЗБРОЇ ЧЕРЕЗ ГОНКОН.

Японський міністер законд. справ повідомив устно амбасадорів та послів, що японські збройні сили почали операції здовж квантунських (південно-китайських) побереж, щоб відтяти постачання зброї та муніції для Китаю. Завдання операції виключно військове.

Японський уряд дальше буде шанувати інтереси чужих держав та сподієтся зрозуміння з боку тих останніх.

Засаднича умова.

Усі ми хотілиб, щоби впарі з усіми нашими починами йшов усе успіх. Однак коли нам щось невдається, то хочемо мати принаймні переконання, що зі свого боку ми не занедбали нічого, зробили усе, що треба, щоб осягнути мету.

Бо найприкрішою власне є свідомість, що нашим турботам і клопотам ми винні сами, що моглиб їх легко були оминути, колиб ми спромоглися на відповідну енергію.

Не кожний виграє на льотерії, бо в противному разі льотерія перестала б бути льотерією і стала би чимось, що важко навіть очеркнути: для кожного хіба ясно, що не виграє ніколи той, хто не має льосу. І не жаден „пех" буде тут винуватцем, але власне занедбання, яке мусіло за собою потягнути такі чи інші наслідки.

Тому коли хто хоче мати можливости виграти мусить передусім сповнити засадничу умову: засобити себе в льос. Вже перша кляса, до якої тягнення починається 19-го ц. м. дає можливість осягнути більшу квоту.

ЛЕТЯТЬ ВІКНА В УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВАХ І КРАМНИЦЯХ.

Саме тоді, як поліція розганяла українських манифестантів, польська ендецька молодь з польського Академічного Дому при вул. Лозінського зорганізувала демонстрацію проти українців. Польські демонстранти йшли вулицями і вибили вивіски в ринку: у книгарні Н. Т. Ш., в крамниці Маслосоюзу, в Народній Торговлі, ресторані Дружбяка й ін., далі в Доставі, Базарі, Пласті й ін. при вул. Руській, у Фортуні Новій, Маслосоюзі на Личакові, в Маслосоюзі на Словацького та в багатьох інших наших крамницях. Крім того демонстранти вибили майже всі вікна в будинку Т-ва „Просвіта" на першому поверсі від Ринку і декілька вікон від вул. Руської. В салі засідань Головного Виділу Т-ва „Просвіта" найдено 11 великих каменюк, з яких один знищив великий олійний портрет през. Юліяна Романчука та умбру електричної лямпи. Далі польські демонстранти вибили шиби в Народній Гостинниці, книгарні Рідної Школи, Молодій Громаді, Українському Мистецтві, в Центробанку, в Земельнім Банку, Українськім Кооперативнім Домі при вул. Технічній (що дуже потерпів), у народній школі „Р. Ш." при вул. Супінського та декілька шиб у лікаря д-ра М. Панчишина і професора д-ра В. Старосольського. — Крім того ті самі демонстранти повибивали „по дорозі" виставові шильди й вікна в кількадесятьох приватних крамницях (головно жидівських) при вул. Сикстуській і сумежних.

ЩО ПИШЕ ПОЛЬСЬКА ПРЕСА ПРО УКРАЇНСЬКУ МАНІФЕСТАЦІЮ У ЛЬВОВІ?

Львівська жидівська „Хвіля", „Дзєннік Польскі" і „Вєк Нови" помістили більші вістки про масову маніфестацію українського громадянства у відповідному насвітленні. Найбільше [illegible] ця присвятило цій маніфестації ендецьке „Слово Народове" з 12. ц. м. (ч. 292), в якому читаємо:

„Львів сьогодні (читай: у вівторок) вечором став ареною українських маніфестацій і польських протиманіфестацій. Більша юрба українських маніфестантів, між якими був відділ [illegible] збросних у палиці молодців, зійшла з угір'я св. Юра коло год. 7.30 при окликах: „Хай живе Україна", „Геть з мадярами" і „Ганьба ляхам". Маніфестуючу групу, що між нею можна було завважити також духовників у реверендах, розігнала поліція на кінці 3-го Мая і Коперника на Легіонів.

Польська молодь зорганізувала негайно протиманіфестацію. Середмістям перейшов численний похід. Коротку промову виголосили під Академічним Домом при вул. Лозінського і під памятником Міцкевича на Марійській площі. Кілька тисяч маніфестантів перейшло потім на площу св. Юра, куди їх не допустила змобілізована вже поліція. Польські маніфестації тревали до пізніх вечірніх годин".

Далі читаємо:

„Слід завважити, що українські маніфестації почалися від богослуження у святоюрській катедрі в намірені повстання автономної „Закарпатської України"... Між духовниками в реверендах більшість творили клерики з Духовної Семинарії п. Шептицького (На що собі вже позволяє „архикатолицьке" „С. Н." супроти [illegible] главого Митрополити. — Прим. Ред.). Як відомо, ця семинарія відріжняється від інших подібних установ тим, що студіюють там і світські особи, для яких семинар і є українським університетом (?!).

На увагу заслуговує факт, що український похід був доволі численний і зміг перейти від св. Юра аж в околицю університету, а поліція розігнала його в районі долішньої Сикстуської. Похід був добре зорганізований ріжними [illegible]ками, що діяли знутра.

Радісним проявом є те, що реакція польського громадянства була негайна та [illegible]ча. Моментально зібралося зо дві тисячі [illegible] при вул. Лозінського, а це число під памятником Міцкевича на Марійській площі зросло [illegible]датно. Коло студентів рамя в рамя ставали робітники-поляки, головно з молодого покоління. Промовець з-під памятника дуже [illegible]но сказав, що Польща дістає удар у плечі [illegible] лині обєднання з Польщею [illegible] Шлеська, а це з того самого угір'я, звідки [illegible] винні плинути слова любови, а не слова [illegible]. Маніфестанти відспівали „роту", „гимн [illegible]дови" і „гимн млодих", підносячи оклики на честь „Польскі народовей" і „народовего [illegible]ва", що зробить все, що буде треба, щоб [illegible] [illegible]інізм „осадзіць і зетщець" (!!).

Підчас маніфестацій вибито численні [illegible] в ріжних українських установах і в [illegible] здовж вулиць, куди проходили маніфестанти. До середини святоюрських забудувань [illegible] що обсадила вже площу св. Юра дуже [illegible]но, **маніфестантів не допустила.**

Коло год. 9.30 українські герої числом [illegible] до 20—25 осіб прибігли під редакцію „Слова Народового" при вул. Мохнацького 48 на [illegible] Супінського й обкинули каміням вікна [illegible]ництва „С. Н."; вони вибили шиби у [illegible] нах адміністрації на партері та в [illegible] дакційному вікні на першому поверсі. [illegible] шиб вибили коло 20, бо вікна були [illegible]. Крім того на партері збили [illegible] одну умбру від столової лямпи. До [illegible] впало кільканацять камінів і цегол [illegible] ціляли нікого з нечисленного в тому [illegible] дакційного персоналу. Напасники [illegible] „Бий ляхів" і т. п.; опісля скоро [illegible] напрямі вул. Супінського.

Повідомлена про інцидент поліція [illegible]лася незабаром у редакції, щоб [illegible]ство. Припадок хотів, що [illegible] стій деякі вислідів, бо [illegible] групі кількох ще інших осіб [illegible] Українського Академічного Дому [illegible]

пінського вибігло кільканацять осіб з освітленої сходової клітки, перекликуючися свистом; ці люди назбирали на подвірю каміння та побігли у напрямі виходу, себто вул. Мохнацького. Цей свідок обсервував цю сцену з віддалення кількох метрів через пліт і пішов негайно до Академічного Дому при вул. Лозінського, бо не знав, куди його припадкові „суcіди" побігли. Там звернули його до Редакції, де його переслухала поліція.

Наше видавництво (пише „С. Н.") потерпіло втрати розмірно невеликі, бо лише коло 70 зол. Але сам факт є нечуваний і доказує небувале роззухвалення „українського" елементу. Слід додати, що Український Академічний Дім замкнули тому кілька літ як гніздо О. У. Н., що ствердила влада. Пізніше „українські" церковні кола виєднали у влади дозвіл, що їм віддала цей дім на приміщення клериків... Та вчора ці мешканці манiфестували в місті проти Польщі і вибили (?) нам кільканацять шиб. Справді, теольоги у стилі святоюрського митрополита.

Оцінка вчорашніх подій у Львові може бути лише одна. Во... і будуть мати дуже великі політичні наслідки. Передовсім бачимо, що означає для Польщі створення „Закарпатської України". Це зрештою щойно початок. Опісля бачимо, що над політичним „українським" світом у Польщі володіють елементи, що заперечують всякі „нормалізації". Це освічує яскраво ситуацію, особливо у Сх. Галичині.

Врешті перший раз „роззухвалені українці" заатакували безпосередньо „Польскі Обуз Народови". Досі О. У. Н. державася засади, щоб бити тільки представників влади. Цю засаду змінили на іншу від часу вбивства Ясінських. Тепер стоїмо перед свого роду системою. Супроти неї, очевидно, не можемо залишитися безрадні."

До цього опису „Слова Народового" можемо покищо тільки замітити, що окликів „Геть з ляхами!", як і на попередній українській маніфестації, ніхто з українських маніфестантів не підносив. Далі все, що пише „Сл. Нар." на наших богословів, просто виссане з пальця, бо всі наші богослови приміщені в дух. семинарії при вул. Коперника і ніхто з них участи в маніфестації не брав, бо в семинарії обовязує строга клявзура.

НОВИНКИ.

— З якнайкращих шкірок футро — поручає і виконує у нас тільки Юліян Глушевський — рік оснув. 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. I. пов., телефон 254-46. 1430 ‹9—?

— Звертаємо увагу, що фарби, лякери, покости, косметику та предмети для домашнього господарства закупите у кооперативі „Фарбокрам" — Львів, при вулиці Собеського ч. 7. Бічна площі Марійської і Галицької (Вивіска знищена злобною рукою). 2063 -10

— Українські авдиції із закордонних радієвих стацій слухайте тільки на радіоприймачах ф-ми „Е-комп", Львів, вул. Сикстуська ч. 29, тел. 203-30.

— Робітня Кооперативи „Труд" у Львові Ринок 39, під управою п. Е. Олесницької, як також шкільна робітня абсольвенток і дешева робітня розпочали осінній сезон та приймають замовлення на сукні, плащі і костюми. Приймаємо зголошення на тримісячні курси крою і шиття. 2145 —2

— Космео — Львів, Миколая 7, фахово порадить Вам Пані, як раціонально плекати вроду. 1985 8—20

— Конфіската „Діла". Вчорашнє (226) число „Діла" підпало конфіскаті за меморіял УНДО у справі Закарпатської України та за одну полемічну замітку в справі комунікатів ПАТ-а про Закарпаття.

— Осінні страви. У четвер 13. ц. м. покаже п. Наталка Гаврих у Клюбі Нової Хати начинювані огірки, французькі налисники, каляфіор у тісті. Початок год. 6. Адреса: Львів, Ринок ч. 39.

— Посвячення домівки „Міщанського Брацтва" у Львові в Ринку ч. 42 відбудеться в неділю 16. ц. м. в год. 11-ій передполуднем з такою програмою: промова голови М. Б, привіти, вписування до пропамятної книги

— Затонув рибальський човен. У порті Шевенінген затонув рибальський човен. 3-ох членів залоги втонуло, 11-ом удалося врятуватись. Тисячі видців приглядались цілогодинному змаганню нещасних з морем, заки їх вдалося врятувати.

— Згинули три альпіністи. Три відомі німецькі альпіністи: Віллі Тонд, Арнольд Тізенбах та Йосиф Бавер намагалися вийти на один із недоступних верхів у Дольомітах. Коли вилазили на стрімку скалу, впали у пропасть та згинули. Їх тіл і досі не найшли.

— Пожежа фабрики кавчуку вибухла в місцевості Дро у Франції, яка в короткому часі знищила фабрику. На ніщо не здались зусилля пожежної сторожі, бо в фабриці було багато кавчуку та інших легкопальних хемічних матеріялів. Пожежа перекинулась теж на сусідні доми і вони згоріли до тла.

— Тайний монастир у лісах. На півночі СССР, у великих лісах Вологодського краю Г. П. У. викрило тайний православний монастир у лісових печерах. Черці цього монастиря втікли в ліси з відомої Лаври св. Тройці під Москвою перед страшними переслідуваннями большевиків і заложили потайки другий тайний монастир, де відправляли богослуження в підземній капличчі. Підчас ревізії Г. П. У. забрало переховувані в монастирі старинні старославянські рукописи з XVI. в., що раніше находилися в Лаврі св. Тройці. У звязку з викриттям тайного монастиря Г. П. У. перевело масові арештування в рільних колективах вологодського району, бо управи згаданих колективів віддавали частину збіжжа та інших харчевих продуктів черцям монастиря на прожиток. Г. П. У. заслало 26 старців до концентраційних таборів на примусові роботи.

Театри.

Великий Театр.
Четвер 13. X. год. 7.30 веч. „Галузка [illegible]".
Пятниця 14. X. год. 8.30 веч. Великий [illegible] фестиваль.

Український Театр ім. І. Котляревського:
[illegible]:
[illegible] X. Циганка в Черчі.
[illegible] X. Лісова пісня.
[illegible] X. Цирчук у мапічку.
[illegible] X. Бурі над Почаєвом.
[illegible] Переїзд цього театру до Тернополя.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.
[illegible]
[illegible] X. Гетьман Полуботок.

КІНА.

[illegible]: „Дорога до самих"; „[illegible]".
[illegible]: „Жовтень" із Симоною Сімон.
[illegible]: „Робін Гуд" з Еролем Флінном.
[illegible]: „Бурний".
[illegible]: „Галька", „Вулиця ім. Йосифа".
[illegible]: „За млиновою".
[illegible]: „Панна і Гавел".
[illegible]: „Золотоволоса" з Джанетою [illegible].
[illegible]: „Пережанка" з Даніелею [illegible].
[illegible]: „Матінка" (Мол. [illegible]).
[illegible]: „Їх єго і вона одна.
[illegible]: „Царський курієр".
[illegible]: „Корнавальний світильник".
[illegible]: „[illegible] Вовчик".
ПАКС: „Верес".
РАЙ: „Жінки над пропастю".
РІЯЛЬТО: „Пташник з Тиролю".
РОКСІ: „Олімпіяда"
СВІТ: „Світла бульварів", „Не знала кохання".
СТИЛЕВВ: „Король бавиться", „Шедіт цвітів".
ТОН: „Зоро", „Герой наших часів" з Еролем Флінном.
УТІХА: „Зрадливе провалля" та ревія.
ХИМЕРА: „Пісеньмар Її Величности" (Беніяміно Джілі).

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Канцлер Гітлер у Римі".

ФОТОПЛЯСТІКОН „СВЯТОВІД":
(вул. Коперника ч. 11 дім ф-и Каім і Син)
„Бразилія, Аргентина".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 13. жовтня 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 7.45 Руханка, 7.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Популярна музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: „Моцарт" муз. дорамок для вселюдних шкіл, 11.25 Анатоль Лядов, із пл., 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Світ у кольорах, гутірка для молоді, 15.15 Клопоти та ради, діяльог, 15.30 Музика у вик. орх., 16.00 Господарські вістки, 16.15 Ремесло та реміснича продукція, 16.35 Форт. твори М. Шимановської, 17.00 Моторя, 17.15 Асийкові пісні у вик. орх., спів, форт.; 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Гигієна та безпека праці, хліборобська гутірка, Нар. танки та пісні у вик. мандолінової орх., спів, 18.30 Про титули муз. творів, 19.00 Розр. концерт у вик. орх., Ол. Васельспів, 20.45 Веч. денник, спортові вістки, Програма на завтра, 21.00 Роди Польського Банку у відбудові господарки, 21.10 Смолоскипи століть, 21.40 Концерт орх. в участю скрипака Златка Баликовича, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Трансм. в життя, 22.25 Фільм. огляд, 22.35 Львівські пера: А. Л. Черни: Переклади поезій та фрагм. повісти Ю. Вандровського, 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авд., 23.05 Закінчення авд., 23.05—23.55 Камер. музика, форт., скр., альтівка, віол. (надає Варшава, I. Радіо).

Пятниця, 14. жовтня 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 7.45 Руханка, 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Година господині: Переховування городини й овочів зимою, Поради, актуальні вістки, гр. пл., 11.00 Для шкіл: „Краковяки та верховинці у короля Станислава", авд. для старших дітей, 11.25 Оперетові увертури під дир. відомих капельників, гр. пл., 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Інформаційна газетка в українській мові, **14.10 Фортепянові твори у вик. Романа Савицького,** 14.30 „Чорний Матвій" фрагм. із повісти Валерія Лозінського, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 На широкім світі, авд. для молоді, 15.20 Спортовий порадник, 15.30 Музика у вик. сальон. квартету, 16.00 Господарські вістки, 16.15 Гутірка з хорами, 16.30 Пісні у супр. форт., 16.50 Суспільний інстинкт у риб, 17.00 Камер. мініятури у вик. квартету, 17.45 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.50 Театр Уяви: „Довг" драма А. Рибіцького, 18.00 Для села: Не повторюймо помилок у передвиборних управах, Музика з пл., гутірка, 18.30 Театр Уяви: „Айнштайнова теорія" комедія А. Цвойдзінського, 19.30 Розр. концерт у вик. смичк. ансамблю, скрипка, форт. джез, 20.35 Веч. денник, Метеорол. та спортові вістки, програма на завтра, 1.00 Хор. у супр. форт., 21.15 Симф. концерт у вик. орх., віол., 22.30 Література по рецепті „соціялістичного реалізму", 22.45 Актуальний репортаж, 22.55 Інформ. авд., 23.05 Закінчення авд., 23.15—23.55 Дрібні твори великих композиторів з пл. (Варшава II.).

Субота, 15. жовтня 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 7.45 Руханка, 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Розривкова музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: Співаймо пісеньки, 11.25 Співає Ерна Зак, пл., 12.03 Полуднева авд., 14.00 Музика у вик. орх., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Театр Уяви для дітей: Лісові рахуночки, авд. для молодших дітей, з пісеньками, 15.30 Музика у вик. орх. мандоліністів, 16.00 Господарські вістки, 16.15 Літер. хроніка, 16.30 Форт. рецітaль, 17.00 Старий та новий Китай, 17.20 Про дітей-композиторів, муз. авд., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.15 Гутірка зі слухачами, 18.30 „Школа на морі" авд. для дітей. Гутірка, читаємо книжку, 9.15 „На весело" розр. концерт: орх., ксильофон, спів, обой, пікольо, флет, клярнет, 20.35 Веч. денник, метеорольог. та спорт. вістки, програма на неділю, 21.00 Ляйка і гітара музика у вик. орх., спів, у перерві коло год. 21.50 „Перша ластівка" скеч Белі Сенеша (Мадярщина)., 22.55 Інф. авдиція, 23.05 Закінчення авдиції, 23.05—23.55 Увертури та фрагменти з опер, гр. пл. (Варшава II.).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 13. жовтня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. концерт, квінтет, 19.45 Вечірній гомін, БІЛГОРОД 20.00 Пісеньки, 22.15 Скрипка, БРЮСЕЛЯ ФЛЯМ. 21.00 22.00 „Пташник з Тиролю" оп. Целера, БУДАПЕШТ 17.00 Танк. музика, 19.30 20.00 21.00 22.00 Опера, ЛІОН 21.30 22.00 23.00 „Бокачіо" оп. Суппе, РАДІО РОМАНІЯ 20.15 21.00 Симф. концерт, РАДІО ПАРІ 21.15 Спів, 21.30 22.00 23.00 24.00 Опера, СТОКГОЛЬМ 19.30 Радіорапсодія, 21.05 Скандинавська музика, 22.15 Орг. і віол. музика.

Пятниця, 14. жовтня 1938.

БЕРЛІН 14.15, 15.00, 18.00, 19.00 Розр. музика, 20.10 21.00 Бетовенівський концерт, БІЛГОРОД 20.00 Популярний концерт, 21.00 Комедія, 22.15 Форт., БУДАПЕШТ 12.05 Орх. концерт, 13.20 Популярна музика, 18.30, 19.00 Військ. орх., 21.40, 22.00 Концерт оп. орх., ВІДЕНЬ 13.15 Розр. концерт, 15.30 Твори Брамса та Вольфа, 18.00 Молодь грає і співає, 18.45, 19.00 Весела словно-муз. авд., 20.10, 21.00 Із класичних оперетов, 22.30 Легка і танк. музика, ЛЯЙПЦІҐ 19.05, 20.00 Симф. концерт, дир. Шеефойгт, РАДІО ПАРІ 21.15 Мельодії, 21.30, 22.00, 23.00 „Ля Паралітіко возанте" муз. легенда, ШТУТГАРТ 19.15, 20.00, 21.00 „Аїда" оп. Верді.

Субота, 15. жовтня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Пісні при куделі, 18.00 Розр. концерт, 19.45 Веч. гомін, 20.10, 21.00 Веселі мельодії, БІЛГОРОД 18.30 Популярні мельодії, БУДАПЕШТ 12.05 Концерт військ. орх., 19.00 Мадярські пісні у супр. цик. орх., 21.55, 22.00 Танк. музика, ВІДЕНЬ 19.00 Камеральна муз., 20.10, 21.00 Вечір танку, ЛЯЙПЦІҐ 19.00, 20.00, 21.00, 22.00 Вечір опер Р. Штравса, ЛІЛЬ 21.30 22.00 23.00 „Ля прінцес Мален" драма Метерлінка, РАДІО ПАРІ 18.00 Весела авд., 18.45, 21.15 Пісні, 2.10 Розр. програма, 23.05 Спів. рецітaль, РИГА 19.15, 20.00, „Гейша" оп. Джонса, СОТЕНС 19.00 Популярні швайцарські мельодії, 21.30, 22.00 „Останній вальс" оп. Оск. Штравса, СТОКГОЛЬМ 20.15 Давня танк. музика, 21.30 Пісні ріжних народів у вик. сол.

Радіокутик.

ФЕСТІВАЛЬ В ЧЕСТЬ ЯНАЦЬКА.

Дня 28. м. м. відбувся у Празі фестіваль в честь великого чеського композитора Янацька, зорганізований тов. Радіожурнал. Празька радіовисильня дала другу частину того концерту, яка охоплює симфонічну рапсодію „Тарас Бульба“ та композицію „Симфонієтта“. Концерт виконала оркестра празької фільгармонії під проводом проф. Зірака.

ГОЛОС МАМИ.

У Сполучених Державах Америки доручено п. Ірині Віккер, молодій 28-літній мамі завдання заходитати до сну яких 5 мілійонів американських дітей. Вона виконує це вже 5 літ, і придбала собі величезну популярність, проявом чого є неймовірна кількість надсиланих до неї листів. Авдиції свої переводить вона в той спосіб, що заінстальовано мікрофон при ліжечках її дітей. П. Ірина колихає до сну свої власні діти і своїм гарним співом та пестливим голосом, оповідаючи їм чудові казки. Таким чином колихаючи до сну дітей здобула собі справжню славу.

АМЕРИКАНСЬКА ТАНКОВА МУЗИКА ДЛЯ ІТАЛІЇ.

Американське тов. НБК вислало недавно для італійської радіофонії дві спеціяльні авдиції танкової музики. Виконали цю авдицію дві оркестри танкової музики у Ню Йорку. Всі більші італійські радіостації трансмітували цю авдицію.

БІРЖА.

Львів, 12. жовтня 1938.

ГРОШІ.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 90·47—9·00. Долярі америк. 5.32·00—5·29·5. Долярі канад. 5.28·50—5·26·00. Фльорени гол. 290·79—289·05. Франки фр. 14·2—13·14. Франки шв. 121·5—12·75. Фунти анґ. 25·45—25·26. Гульдени данц. 10·25—99·75. Корони чеськ. 10·75-10·40 Корони дун. 113·60—112·75 Корони норв. 127·78—126·80 Корони шв. 131·00—130·10. Ліри італ. 20·2—19·60. Марки фінлян. 11·25—11·00 Марки нім. срібні 100·00—97·00. Тель-Авів 25·30—24·00

Папери.

4 і пів проц. внут. 67·00-66.00 3 інв. 1 ем. 83·38 серія 92·00, 2 ем. 84·00. серія 93·75, 5. конвер 69·25, 4 прем. дол. 42·75, 4 консоліц. 66·50—66·50

Акції.

Банк Польський 126·00 Цукор 38·50 Вугіль 36·00—35·50, Ліліпоп 90·30—88·5, Островець 65·00, Стараховичі 43·75.

Тенденція дещо слабша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“

Львів, дня 12 жовтня 1938.

1 кг. масла десер. бальок. без оп. 2·75 зол.
1 кг. масла бочков. вид. з опак. 2·80 зол.
молоко 14—15 сот.
1 кг. яєць 130—1·35 зол.

Тенденція на масло та яйця сильна, на молоко вдержана.

Оповістка.

Загальне Зібрання Батьківського Кружка при XV. Держ. Ліцею і Гімназії з українською мовою навчання філія 572, у Львові, Пекарська 19 відбудеться в неділю 23. жовтня ц. р. в год. 9-ій в салі Заведення зі звичайним порядком нарад. **Виділ.** 2172

В пятницю 14. жовтня у катедрі св. Юра відсвяткуємо торжественно храмовий Празник Покрови Пресвятої Богородиці. Порядок Богослужень: **У четвер 13. жовтня:** год. 5-та пополудні: Вечірня з Литією. Акафист Покрову Пресвятої Богородиці, проповідь і Благальна Молитва. Від год. 4-ої пополудні сповідь вірних. **В пятницю 14. жовтня:** Від год. 6-ої рано до 9-ої і в год. 12. читані Служби Божі і сповідь вірних. В год. 10 торжественна співана архиєрейська Служба Божа і проповідь. В год. 4 пополудні Вечірня. На ці торжества в честь Покрови Пресвятої Богородиці просить вірних. — **Архикатедральний Парохіяльний Уряд.**

Допомоговий Фонд при НТШ. звертається з проханням до всіх ВВ. Панів, що колинебудь побирали допомоги чи то від НТШ. чи інших Товариств, звернути свій довг хочби в малих місячних ратах і не наражувати Допомоговий Фонд на витрату грошей на пригадки. Гроші слати на адресу Наукового Товариства ім. Шевченка Львів, вул. Чарнецького 26, або чеком Промбанку ч. 506.778 для Допомогового Фонду. 2156 2-1

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і повних . . зол. 0.80
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці . . зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по . . зол. 0.15
купно, продаж, вакансії і т. п. . . . . зол. 0.10
шукаючі праці . . . . зол. 0.05
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. ...
Остання сторінка 1/2 . . . . . зол. ...
Остання сторінка 1/4 . . . . . зол. ...
Остання сторінка 1/8 . . . . . зол. ...

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.